

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN

1/2024

Služebníku dobrý a věrný, málo jsi spravoval věrně, mnoho ti svěřím.
Pojď se radovat se svým pánem.

(Matouš 25,23)

Z obsahu

- 4 Pastorační rada
- 4 Chránový sbor
- 5 Stavební úsek
- 5 Farní knihovna
- 6 Církevní mateřská škola
- 7 Církevní gymnázium
- 8 Charita
- 9 Bilance 2023 a plány 2024
- 13 Vzpomínky na Ladislava Svobodu
- 14 Prožili jsme...
- 16 Duchovní okénko
- 17 Rozhovor s Marií Bisingerovou
- 20 Kalendář akcí

Tiráž

ZPRAVODAJ 9/2023

farností Kutná Hora, Bykání a Třebonín

Vydáno: 4. 2. 2024

Slouží pro vnitřní potřebu farností
Kutná Hora, Bykání a Třebonín.

Doporučený příspěvek na výtisk: 20 Kč

Vydává:

Římskokatolická farnost - arciděkanství
Kutná Hora, Jakubská 1, 284 01 Kutná
Hora, tel.: 327 512 115, www.khfarnost.cz

Redakce:

Kateřina Grenarová, tel.: 739 036 987,
e-mail: katerina.grenarova@khfarnost.cz

Foto na titulní straně: Jan Šmok

Uzávěrka příštího čísla: 28. 2. 2024

Redakce si vyhrazuje právo
došlé příspěvky krátit.

Kontakt na kněze

Pokud máte zájem o duchovní rozhovor či setkání s knězem, chcete navázat kontakt s naším společenstvím nebo se jen zeptat na cokoli ohledně křesťanství, neváhejte se obrátit na duchovního pastýře farnosti:

P. Vladislav Brokeš, arciděkan

tel.: 731 402 221

e-mail: vladislav.brokes@khfarnost.cz

Milé sestry a bratři, drazí farníci,

již dvacet pět let se vám dostává do rukou farní časopis, který začala vydávat skupinka nadšených dobrovolníků pod vedením Marie Bisingerové ve spolupráci s otcem Vladimírem Hronkem. V tomto čísle se můžete o historii časopisu i paní Bisingerové dozvědět mnoho zajímavých informací. Přejeme Zpravodaji další úspěšná léta a skvělé čtenáře, kteří se budou radovat ze života farního společenství, které právě tento časopis zrcadlí.

Důležitou událostí uplynulých dní bylo jmenování nové ředitelky Církevní mateřské školy svatého Jakuba. Barbora Křivohlavá po deseti letech, kdy do naší školky dojížděla z Prahy, dostala nabídku založit církevní školku v pražské arcidiecézi a požádala u nás o ukončení pracovního poměru. Měli jsme tak dostatek času uspořádat výběrové řízení: ze dvou kvalitních kandidátek jsme vybrali Ivetu Neubergovou, která nastoupí do funkce 1. dubna 2024. Děkuji výběrové komisi za spolupráci a nové ředitelce přeji plnost Božího požehnání. Se současnou ředitelkou určitě budeme mít možnost se rozloučit, ale už nyní vyjadřuji svoji vděčnost a poděkování za dlouhá léta její služby dětem v naší školce.

Dovolte mi jedno osobní poděkování. V lednu jsem uprostřed společenství farnosti, do kterého mě Pán před více než rokem poslal, oslavil padesát let svého života. Toužil jsem prožít den s vámi, a to se mi splnilo. Při slavení mše svaté v chrámu svatého Jakuba jsem děkoval Bohu za dar života, za rodiče, svoji pokrevní rodinu i za duchovní společenství, které zažívám s vámi, farníky, i s mnoha dalšími lidmi, které mi Pán poslal do cesty. Zakusil jsem nesmírné množství lásky, které jsme mi vyjádřili účastí, pozdravy, modlitbou, dárky, financemi, pečením, zpěvem, tancem, hudbou i krásným pohledem z očí do očí. Děkuji Bohu i vám za tuto duchovní zkušenost a věřím, že jste také prožili den naplněný radostí, krásou i Boží přítomností. Do srdce jste mi vložili opravdu velkou radost, za kterou ze srdce děkuji.

V neděli 21. ledna prolétla farností zpráva o náhlém úmrtí našeho kostelníka Ladislava Svobody. Po celá desetiletí neodmyslitelně patřil k naší duchovní rodině, které intenzivně v tichosti sloužil a stal se pevným sloupem slavení liturgie v našich chrámech, zvláště pak u Svatého Jakuba. V tomto Zpravodaji přinášíme několik osobních svědectví a vzpomínek na tohoto výjimečného člověka a jeho službu. Každý z vás by jistě mohl napsat mnoho řádků, a některé věci ani nejde popsat, ty jsou zapsány v našich srdcích. Mně při vzpomínce na pana Svobodu rezonuje jeho láska k Bohu, k lidem a naprostá nezištnost. Andělé ať ho doprovodí do náruče našeho nebeského Otce, kterého tolik miloval.

Požehnanou dobu postní přeje otec Vladislav

Farní pouť do Porýní

Milí přátelé a cestovatelé CK Neztrať se, jako každý rok jsme se i letos rozhodli uspořádat poutní zájezd s naší nejoblíbenější cestovní kancelář. Tentokrát vyrazíme na západ, konkrétně do Porýní, jehož poklady nám odhalí úžasná průvodkyně Ivanka Soukupová. ☺

Z Kutné Hory vyrazíme ve středu 8. května brzo ráno a ještě tentýž den navštívíme Norimberk s kostelem Panny Marie, Bílou věž a hradem Kaiserburg, dále Rothenburg ob der Tauber, tamní kostel svatého Wolfganga a kostel svatého Jakuba s impozantním oltářem Svaté krve od Tilmana Riemenschneidera. Večer dorazíme do města Worms, kde se ubytujeme na všechny tři noci. Druhý den navštívíme města Rüdesheim a Mohuč, arcibiskupské město na soutoku Rýna a Mohanu s proslulým dómem svatého Martina, přední stavby německého románského slohu. Poté se vrátíme do Wormsu, abychom si prohlédli katedrálu svatého Petra, Lutherův pomník, židovské muzeum, synagogu... Třetí den nás čeká pohodové cestování lodí po řece Rýn, odkud si budeme užívat s dechberoucí výhledy na vinice a středověké stavby. Navštívíme města Bieden, Sankt Goard a Koblenze. Poslední

den našeho zájezdu navštívíme město Špýr s dómem Panny Marie a svatého Štěpána, což je trojlodní románská bazilika z let 1030–1106, která skrývá mimo jiné i hrob císařů Jindřicha III. a Konráda II, a město Heilbronn, centrum vinařství s vysokou školou, kde lze tento obor studovat. Ve večerních hodinách je plánován návrat do Kutné Hory.

Termín si můžete rezervovat na 8. – 11. května tohoto roku. Na stanovení ceny zájezdu pracujeme a bude zveřejněna co nejdříve v ohláškách, poté ji bude potřeba uhradit do konce března.

Pokud vás program zaujal natolik, že si chcete zajistit místo již nyní, můžete se závazně přihlásit na e-mailu monicatrd@seznam.cz, nebo mě vyhledat osobně. Do přihlášky uveďte své jméno a příjmení, bydliště, datum narození, kontaktní telefon a e-mail.

Těším se na viděnou a na nové zážitky, které přináší společenství cestovatelů na cestě s netradičním programem a s úžasnými duchovním otcem Vladislavem a průvodkyní Ivankou.

Monika Trdličková ●

Duchovní obnovy v postní době

Tradiční „výjezdni“ postní duchovní obnovy ve Slavonově jsou naplánovány na 8. – 10. března pro ženy a na 22. – 24. března pro muže.

Duchovní program zajišťuje P. Vladislav Brokeš, organizační záležitosti mají na starosti jako obvykle Monika Trdličková (e-mail: monicatrd@seznam.cz) a Ladislav Vokoun (e-mail: vokoun.ladislav@gmail.com) a u nich se také můžete v případě zájmu hlásit.

redakce ●

Vosk pro Ukrajinu

Zbytky vosku nebo parafínu z vyhořelých svíček mohou najít využití v pomoci na Ukrajině. Dobrovolníci z něj vyrábí tzv. zákopové svíčky, které poskytnou světlo a teplo v zákopech nebo protiletectkých krytech.

V průběhu února můžete přinášet vosk nebo plechovky (ideálně od kukuřice nebo hrášku) k výrobě svíček do sakristie kostela svatého Jakuba. Shromážděný materiál pak předáme organizaci Pomáháme Ukrajině, která jej zpracuje do svíček a dopraví na místo potřeby.

redakce ●

Jednání pastorační rady 9. ledna

Pastorační rada v úvodu jednání reflektovala průběh vánočních svátků. Kladně bylo hodnoceno to, že pořad bohoslužeb byl předpřipraven díky reflexi loňských Vánoc. Je škoda, že se jako farníci příliš neúčastníme ekumenické bohoslužby na Štědrý den na náměstí. Pozitivně byl vnímán posun mše na Boží hod na 10. hodinu, také mše na Gruntě a silvestrovská bohoslužba v Barboře, kam přišlo hodně lidí. Zaznely informace o výtěžku vánoční sbírky pro charitu: vybralo se 83 522 Kč, podobná částka v Sedlci. Bylo dobře vnímáno, že výtěžek je určen na konkrétní účel, který přinese užitek v Kutné Hoře (nolehárna pro ženy). Kladné ohlasy byly zaznamenány i k adventní a vánoční světelné instalaci, při níž byla opět využita krychlová ocelová konstrukce v kostele.

Před Vánoci se také uskutečnily první programy pro školy, které pro chrám svaté Barbory připravila Patricie Koubská. Programy se budou pod jejím vedením konat i v dalších ročních obdobích, nyní se zpracovává ucelená nabídka. Podílí se na nich také Viktor Darebný, v ideálním případě se postupně zapojí i další lidé z farnosti.

Viktor Darebný je od začátku roku zaměstnancem farní kanceláře na poloviční úvazek, kromě hudby a s ní spojených aktivit se věnuje i některým oblastem pastorační činnosti.

Poměrně rozsáhlá debata byla věnována otázce, jak nalozit s domem č. p. 89 na Palackého náměstí, který far-

nosti odkázali sourozenci Maříkovi. Stavebně-technická skupina, kterou pro tento účel svolal P. Vladislav Brokeš, konstatovala, že budova je v havarijním stavu. Pastorační rada probírala možnosti, jak tuto situaci řešit, respektive jakým pastoračním aktivitám by dům mohl eventuálně sloužit.

Zaznely také stručné informace o chystaných událostech: oslavě 50. narozenin otce Vladislava s datem 27. ledna, kněžském svěcení Michala Šramka (25. května) a jeho primice v naší farnosti (26. května). Probíhá také příprava na přijetí svátosti biřmování.

V závěru jednání zaznely informace o aktuálním dění v mateřské škole (probíhá výběrové řízení na pozici ředitelky – v době vydání Zpravodaje je již znám výsledek, viz strana 6), v charitě (hlavní uplynulou událostí je Tříkrálová sbírka, podrobnosti najdete na straně 7) a na církevním gymnáziu (v lednu jsou tématem lyžařské kurzy a maturitní ples).

Příští jednání pastorační rady se bude konat v novém složení, po 16. únoru, kdy začíná funkční období novým zástupcům.

Kateřina Grenarová ●

Farní chrámový sbor

První sborový rok

Svatojakubský chrámový sbor slaví dokončení svého prvního roku působení. Tento sbor vznikl při kůru kostelů svatého Jakuba a svaté Barbory a nyní navazuje na dlouhou tradici chrámových pěveckých sborů v Kutné Hoře. I přestože uskupení fungovalo již pět let, v loňském roce proběhla reformace celého konceptu sboru a zároveň nábor nových zpěváků. Nábor byl úspěšný a členská základna se rozrostla o čtrnáct nových členů.

V novém složení sbor absolvoval celou řadu vystoupení, kterými podpořil liturgii mnoha svátků a slavností v uplynulém roce. První velkou výzvou byla příprava liturgické hudby pro Velikonoce. Sbor vystoupil od Květné neděle

a pokračoval přes Zelený čtvrtek a Velký pátek až po slavnost Vzkříšení v neděli ráno. Program zahrnoval skladby současné liturgické hudby po 2. vatikánském koncilu i díla starších autorů, která se však skvěle hodila do současné podoby liturgie. Tato událost povzbudila zpěváky a poskytla motivaci k dalším výkonům.

Po Velikonocích sbor přispěl k liturgii při jáhenském svěcení Michala Šramka, které se konalo 1. července v chrámu svatého Jakuba. Následovaly sborové prázdniny a po nich svatba sbormistra (autora článku), při níž se sbor připojil k USPS Tyl Kutná Hora a Smíšenému pěveckému sboru Förster Jičín.

Následovaly intenzivní přípravy na Vánoce. Sbor nacvičil pásmo vánočních skladeb, které přednesl na Štědrý den před dětskou mší svatou v kostele svatého Jakuba. Dále doprovázel liturgii půlnoční mše svaté a liturgii hlavní slavnosti Narození Páně 25. prosince. Posledním vystoupením v prvním roce bylo vystoupení v chrámu svaté Barbory během mše na poděkování za uplynulý rok 31. prosince 2023.

V současnosti má sbor za sebou koncert uspořádaný 27. ledna 2024 v chrámu svaté Barbory k příležitosti padesátých narozenin arciděkana Vladislava Brokeše. Sbor spolupracoval s Cecilskou hudební jednotou z Ústí nad Orlicí (předchozí působiště otce Vladislava) a společně zazpívali skladby „Alleluja“ od Gordona Younga a „Ubi caritas“ od Ola Gjeila.

Během uplynulého roku sbor nejen získal nový název *Svatojakubský chrámový sbor*, ale také rozšířil svou členskou

základnu na 26 členů. Přestože to není málo, sbor stále vítá nové členy, zejména v sopránové a tenorové sekci, ale i v jakýchkoliv dalších hlasových oblastech.

Repertoár sboru prošel výraznými změnami, a to jak obohacením o liturgické skladby, např. žalmy a allelujové zpěvy, tak i zařazením jiných písní a skladeb. Mezi zajímavé novinky patří skladby „Tebe Poem“ od Dmytra Bortňanského, „Ubi caritas“ od Ola Gjeila nebo „Otčenáš“ od Nikolase Kedrova. Sbor se také věnuje starším skladbám a autorům, kteří sahají až do 12. století.

V nadcházející „liturgické sezoně“ má sbor v plánu pokračovat v nastaveném režimu zkoušek (scházíme se každý pátek od 19:00 na arciděkanství) a navázat tak na úspěšný minulý rok.

Viktor Darebný ●

Stavební a technický úsek

Na Gruntě se bude ještě pracovat

O vánočních svátcích jsme měli příležitost vidět a zažít opravený kostel Nanebevzetí Panny Marie v Gruntě. Netrvalo ale dlouho, a kostel je opět zavřený.

Vysvětlení je takové, že se nám podařilo v rámci dotace z Norských fondů ušetřit finanční prostředky, které lze využít až do dubna letošního roku. S otce m Vladislavem jsme se proto dohodli, že za tyto peníze v kostele posílíme osvětlení, díky kterému nově opravené malby vyniknou i za šera či nepříznivého počasí. Zavřeno bude tedy kvůli těmto pracím zhruba do Velikonoc. Na svátky už se můžete těšit na zpřístupnění a častější konání bohoslužeb v této jedinečné prostoře.

Soňa Krejčová ●

Farní knihovna

Knihovnice doporučuje: rozhovor s Matúšem Kociánem

Milí přátelé, dnes vám představím další novou knihu, kterou jsme pro vás zakoupili do naší knihovny. Je to rozhovor kněze a biologa Matúše Kociana *Žehnám veškeré Boží havěti*. Rozhovor s ním vedl Lukáš Senft, mladý antropolog, režisér a dokumentarista. Předmluvu ke knize napsal Bedřich Moldan, první český ministr životního prostředí. P. Kocián spojuje roli duchovního s aktivním rozví-

jením přírodních věd. Přednáší ekologickou etiku na teologické fakultě UK, zabývá se entomologií, objevil přes padesát nových živočišných druhů a ilustroval vědecké publikace o entomologii.

Po vystudování přírodních věd působil ve výzkumném ústavu v Ruzyni ve svém oboru, ale jako vědec pracovat ne-

chtěl. Zjistil, že věda začala být příliš spojena s dotačním systémem a tyto podmínky mu příliš nevyhovovaly.

Pro kněžskou službu se rozhodl až v pozdějším věku. Ve svých třiceti letech začal se studiem teologie v Praze, později byl vyslán do Říma. Studium pro něj nebylo jednoduché, neměl jazykové nadání. Také zkoušel život v karmelitánské komunitě, ale měl příliš rád určitou svobodu. Po vysvěcení působil v nedalekém Českém Brodě a v roli diecézního kněze se nyní cítí svobodně. Nyní je farářem u Svatého Matěje v Dejvicích a kanovníkem kapituly na Pražském hradě. Zdejší farníci velmi tolerují jeho zájmy, a tak se může věnovat své oblíbené entomologii.

Již ve své českobrodské farnosti začal jako první kněz se žehnáním okolní úrodě a zvířatům. Dnes jezdí žehnat nejen po celých Čechách, ale i na Moravu. Je také spolupořadatelem mykologických výstav. Tyto akce samozřejmě přitahují i i zájemce z mimocírkevního prostředí. Například v Českém Brodě se tak podařilo ze živého betléma v kostele vytvořit pravidelnou tradici.

Kniha obsahuje i velmi alarmující pohled autora na ubývající přírodu kolem nás a ekologické hrozby vyplývající

z našeho životního stylu. Svět, ve kterém žijeme, není v pořádku a autor by se rád mýlil ve svých apokalyptických předpovědích. Dokud však na světě žijeme, máme podle něj každou možnost ovlivnit své smýšlení, svůj postoj víry a naděje. Musíme však na sebe hledět pravdivě a s pokorou. Na konci knihy je zařazeno několik autorových meditací nad texty Nového i Starého zákona a dvě modlitby za stvoření.

Knihu jsem vybrala proto, že toto téma je dnes v církvi a ve společnosti velmi aktuální a knihy s touto tematikou v naší knihovně chybí. O oboru, kterému se autor věnuje, víme velmi málo. Tak se můžeme v této knize seznámit s životem těch nejnepatrnějších tvorů a naučit se je chránit. To samozřejmě není jediný důvod, proč si tuto zajímavou knihu přečíst.

Tuto a další zajímavé knihy si můžete půjčit na nedělní kavárně nebo v pracovní době kanceláře arciděkanství. Nabízíme též k rozebrání bohatě ilustrované pohádky v pevných vazbách pro vaše malé ratolesti, které je možno vyzvednout též na kavárně.

Milena Pfáifrová ●

Církevní mateřská škola svatého Jakuba

Školka bude mít novou ředitelku

Na základě vyhlášení výběrového řízení na pozici ředitel / ředitelka Církevní mateřské školy svatého Jakuba proběhly dne 12. ledna 2024 osobní pohovory s uchazeči.

Do výběrového řízení se přihlásila Mgr. Barbora Kutilová a Mgr. Iveta Neubergová. Obě uchazečky byly pozvány k osobnímu pohovoru.

Komise byla sestavena ze čtyř členů:

P. ThLic. Vladislav Brokeš, Ph.D., arciděkan, zřizovatel,
Mgr. Barbora Křivohlavá, stávající ředitelka MŠ,
Ing. Soňa Krejčová, členka rady školy,
Bc. Kristýna Drahotová, členka rady školy.

Na místo ředitelky byla na základě závěrů komise pro výběrové řízení vybrána uchazečka Mgr. Iveta Neubergová. Do funkce nastoupí 1. dubna 2024.

redakce ●

Beseda o školní zralosti a připravenosti

Přechod dítěte z mateřské do základní školy je jedním z velkých kroků v jeho životě. Dítě se dostává z období „bezstarostného dětství“ do období školáka. Jeho první úspěchy a neúspěchy ovlivňují jeho další vzdělávací dráhu.

Na otázky týkající se školní zralosti a připravenosti dítěte pro vstup do školy odpoví a k primární prevenci odkladů školní docházky bude hovořit Ph.Dr. Martina Skalníková,

vedoucí Pedagogicko-psychologické poradny v Kutné Hoře. Prostor bude i na další dotazy z oblasti výchovy dětí. Na besedu jsou zváni nejen rodiče dětí z naší školky, ale i ostatní zájemci.

Beseda se uskuteční v úterý 13. února od 17:00 v prostorách církevní školky na adrese Václavské náměstí 275.

redakce ●

Jsou to šikulové...

Umí se tvářit andělsky i čertovsky s Mikulášem v čele. (Septima, mikulášská ve škole)

Umí se tvářit andělsky i čertovsky s třídní učitelkou v čele. (Oktáva před plesem)

Umí LDN navštívit a pacienty potěšit. (Zpívání v nemocnici)

Umí zpívat a hrát a najevo to dají znát. (Adventní koncert)

Umí zpívat a hrát a pro oktávu penízky dobročinně vybírat. (Septima, Den pro oktávu)

Umí z modelů molekul vánoční ozdobičky udělat. (Kvinta před besídkou)

Umí brázdit svahy Klínovce a jáhna rozveselit velice. (Sekunda na lyžáku)

Umí fronty před bistroem v kabinetě angličtiny stát a burgery grilované na balkóně si s velkou chutí dát. (Anglický den)

Umí nechat zmizet hasičák a kdo to byl pak zatloukat.
(Jméno sem psát nebudeme)

Umí kreslit, psát i vtípkovat a krásné články vydávat.
(Školní časopis Svatá pravda)

Umí ve znalostech bojovat
a první příčky olympiád získávat. (Borci)

Umí se k nám vrátit zpět a studentům vyprávět.
(Beseda s absolventy, spolek Ursulus)

Umí jít do sebe a známky dohánět.
(Studenti před vysvědčením)

Umí kabinet pro písemky otočit vzhůru nohama
a noc strávit nad známkama. (Učitelé před vysvědčením)

A kdo? Studenti a zaměstnanci Církevního gymnázia. ☺

Marie Knappová ●

Pro zájemce o studium:

Došlo ke změnám podávání přihlášek, které je nutno nově dodat pouze mezi 1. a 20. únorem. Více informací najdete na webu školy nebo na prihlaskynastredni.cz.

Oblastní charita Kutná Hora

Tříkrálová sbírka 2024

Tříkráloví koledníci se letos vydali do ulic v sobotu 6. ledna nejen v Kutné Hoře, Čáslavi a okolních obcích, ale třeba také v Poděbradech. Výsledek Tříkrálové sbírky je 1 366 265 Kč, zahrnuje také online koledu a bezhotovostní dary.

Do 260 tříkrálových pokladniček v celém Kutnohorskopoděbradském vikariátu jste darovali 1 338 122 Kč, z toho se jen v Kutné Hoře do 63 pokladniček vybralo 325 306 Kč. V kostele sv. Jakuba darovali lidé 7 479 Kč, v sedlecké katedrále lidé přispěli do pokladničky 8 535 Kč

včetně vstupného z Tříkrálového koncertu, který se uskutečnil v neděli 7. ledna. Čísla jsou to krásná a my jsme vděční za takový výsledek. Finanční prostředky pomohou seniorům a lidem se zdravotním postižením a duševním onemocněním, kterým poskytuje služby naše charitní Centrum Přístav. Pomohou nám také financovat provozní náklady Dobrovolnického centra.

Neméně důležitá jsou setkávání tříkrálových koledníků s lidmi v jejich domovech. Koledníci přinášejí radostné poselství o narození Spasitele, recitují, zpívají, rozdávají ra-

dost, křídou přísí na dveře požehnání nebo vylepují samolepku se symbolickými písmeny K+M+B. Nadšení zpívajících dětí vždy vyvolá úsměv na tváři a hřejivý pocit z dobrého skutku darování a pomoci potřebným lidem. Tříkrálový guláš, sladké dobroty a zázemí v prostorách charitní pečovatelské služby je pak pro děti odměnou za únavu z nachozených kilometrů.

Děkujeme, tříkráloví koledníci, Vám i vedoucím skupinek! Děkujeme všem, kteří nám pomáháte tuto sbírku realizovat. Děkujeme všem dárcům za štědrost a milá setkání.

Za rok opět při tříkrálové koledě na shledanou.

Marcela Mommersová ●

Bilance roku 2023

Přehled nejdůležitějších pastoračních aktivit loňského roku

Leden

- * Tříkrálová sbírka
- * Ekumenické bohoslužby
- * Setkání dobrovolníků

Únor

- * Výlet ministrantů do Hradce Králové
- * Mše za Ukrajinu a mír v Evropě
- * Prezentace a žehnání oltářních obrazů v kostele svatého Jakuba

Březen

- * Pobožnosti Křížové cesty
- * Duchovní obnova pro muže ve Slavoňově
- * Duchovní obnova pro ženy ve Slavoňově
- * Vikariátní duchovní obnova mládeže na arciděkanství

Duben

- * Křížová cesta v parku pod Vlašským dvorem
- * Velikonoční bohoslužby
- * Křest katechumenů

Květen

- * Pouť za rodiny na Roztěži
- * Májové pobožnosti
- * Mše svatá za nenarozené děti
- * Žehnání křížků v Bahně a okolí
- * Ekumenický výlet do Malešova

Červen

- * Noc kostelů
- * Slavnost Těla a Krve Páně v chrámu sv. Barbory
- * Putování mládeže po kutnohorských kostelích
- * První svaté přijímání dětí
- * Zahradní slavnost církevní mateřské školy

Červenec

- * Jáhenské svěcení Michala Šramka
- * Tábor Slunečního kmene
- * Chaloupka družiny Concordia
- * Oslava svátku svatého Jakuba

Srpen

- * Příměstský tábor
- * Společenství mládeže na výletě v Ústí nad Orlicí

Září

- * Duchovní obnova seniorů ve Slavoňově
- * Seminář Život v Duchu

Říjen

- * Manželské večery na arciděkanství
- * Farní pouť do Itálie
- * Setkání rodin na Hoješíně

Listopad

- * Žehnání zvonu v Chlístovicích
- * Svatomartinský průvod
- * Diecézní setkání mládeže v Hradci Králové
- * Adventní duchovní obnova

Prosinec

- * Setkání s Mikulášem
- * Přespávání dětí na arciděkanství
- * Roráty
- * Žehnání adventních věnců
- * Oslava svátku svaté Barbory
- * Vánoční bohoslužby
- * Obnova manželských slibů

Pravidelné aktivity

- * Modlitba za mateřskou školu
- * Modlitby matek
- * Modlitební setkání mužů
- * Společenství mládeže
- * Setkávání maminek s dětmi
- * Setkávání seniorů
- * Příprava katechumenů
- * Výuka náboženství
- * Mše svatá pro děti
- * Dětský sboreček
- * Svatojakubský chrámový sbor
- * Modlitba za charitu

Jaroslav Bouška ●

	křty	svatby	pohřby
Kutná Hora	27	14	16
Bykáň	3	1	1
Třebonín	2	0	3

Jaroslav Bouška ●

Přehled roku 2023 a plány pro rok 2024 v našich památkách

Vstoupili jsme do nového roku a hned jsme začali realizovat plány, které jsme pečlivě chystali od podzimu 2023. Než ale nakoukneme za dveře nového roku, pojďme se ohlédnout a podívat, jak se dařilo našemu cestovnímu ruchu v roce minulém.

V roce 2023 chrám svaté Barbory navštívilo celkem 249 521 osob, to je o 24,7 % více než v roce 2022.

Kapli Božího těla, která neodmyslitelně k chrámu svaté Barbory patří, navštívilo celkem 113 090 osob, to je o 3,1 % více než v roce 2022.

Kostel svatého Jakuba, který jsme zpřístupnili po rozsáhlé opravě celoročně, navštívilo celkem 72 265 osob, to je o 78 % více než v roce 2022.

Možná se ptáte, co bylo příčinou nárůstu návštěvnosti oproti roku 2022. Přisuzujeme ji energii vložené do marketingu a také návratu zahraničních návštěvníků. Zaznamenali jsme mnoho hostů z Německa, Polska a Slovenska. V závěru roku i početnější skupiny návštěvníků z Asie.

A o co bylo v roce 2023 velký zájem? Návštěvníci opět hojně využívali Noční prohlídky chrámu svaté Barbory s ukázkou hry na varhany, které pořádáme v letních měsících v rámci festivalu Kutnohorské léto. Vysokou návštěvnost měly i koncerty. Za zmínku stojí Mezinárodní hudební festival, koncert Prague Cello Quartet anebo tradiční Česká mše vánoční v podání kutnohorského Učitelského smíšeného pěveckého sboru Tyl. Velmi si vážíme spolupráce s hudebním uskupením Prague Cello Quartet, díky které vzniklo překrásné video zachycující průlet dronem každým koutkem chrámu. Video představuje za doprovodu skvělé hudby chrám svaté Barbory v celé jeho kráse. Posuďte sami, video najdete na YouTube kanálu Prague Cello Quartet pod názvem [La La Land: Another Day of Sun](#). V současné době jsme se skupinou v jednání o termínu koncertu v roce 2024.

A nesmím zapomenout zmínit, že jsme dál velmi intenzivně pracovali na vizuálním stylu chrámu, komunikaci a na tvorbě merche. Ostatně *Dárky z Barbory* vám představujeme průběžně. Moc děkujeme všem, kdo přišli nakoupit pro své blízké vánoční dárečky.

V roce 2024 máme v plánu pokračovat na vylepšování servisu pro návštěvníky. V reakci na vysoký počet německých hostů rozšíříme online průvodce po chrámu svaté Barbory o německou mutaci. V online průvodci, který lze jednoduše nahrát do mobilního telefonu, naleznou návštěvníci nejen mnoho informací, ale i fotografie a audio průvodce. Protože opět roste zájem o komentované prohlídky chrámu svaté Barbory a protože chrám v důsledku vyšší návštěvnosti ztrácí klidnou atmosféru, zakoupíme průvodcovské audio systémy. Zajistíme tak pohodlí nejen pro posluchače a průvodce, ale uspokojíme tím i návštěvníky, kteří si chtějí chrám prohlédnout individuálně a užít si ho po svém.

Během roku 2024 se mohou milovníci hudby opět těšit na koncerty v chrámu svaté Barbory, ale i v jiných kostelech, které naše farnost spravuje. V jednání jsme s našimi stálými partnery jako je Mezinárodní hudební festival, festival Ortenova Kutná Hora nebo organizátoři Stomatologických dnů v Kutné Hoře.

Navázali jsme spolupráci i s novými partnery – v roce 2024 se stane chrám útočištěm pro studentská hudební uskupení. V březnu chrám rozezná pěvecký sbor Vassar College Choir, který působí v malebném Hudson Valley v New Yorku – Vassar College je nezávislá koedukovaná rezidenční vysoká škola svobodných umění, která podporuje intelektuální otevřenost a živé zkoumání prostřednictvím své široce rozmanité nabídky kurzů. V červenci zahraje v chrámu svaté Barbory Rotterdamský studentský symfonický orchestr. Jedná se o profesionální a amatérsky symfonický orchestr, s plným obsazením všech nástrojů. Má 75 členů, studentů středních a vysokých škol, včetně

českých studentů. Většina z nich se hudbě věnuje od svých čtyř či pěti let. Orchester spolupracuje například s Rotterdamskou filharmonií. A v srpnu se chrám svatě Barbory stane místem, ve kterém vyvrcholí projekt EMSOC 2024. Zkratka vychází z názvu pro Evropský orchestr a sbor studentů medicíny. Již více než 30 let sdružuje EMSOC orchestr a sbor hudbymilovných mladých lidí z lékařských oborů a profesí, ale i mladé lékaře z celé Evropy. V jeho rámci je každý rok připraven koncertní program, který se na závěr odehraje ve dvou benefičních koncertech. Jeden z koncertů se uskuteční u nás.

Velkou novinkou v roce 2024 bude otevření kostela Nanebevzetí Panny Marie v Gruntě pro širokou veřejnost. O slavnostním otevření, otevírací době a dalších podrobnostech vás budeme včas informovat.

Věříme, že návštěvníci ocení, že kostel působí svou výstavností, bohatou vnitřní dispozicí a výzdobou skutečně výjimečně. Umělecky nejzajímavější a nejceněnější je z celého kostela jeho vnitřní výmalba. Celoplošné secesní fresky vytvářejí jedinečnou duchovní atmosféru kostela, která přenesle každého člověka do příběhu Panny Marie. Pozorný návštěvník nalezne v ornamentech Pannu Marii ztvárněnou třeba jako dívku, jak ji učí její matka. Nechybí ani korunovace Panny Marie nebo narození Ježíše v Betlémě.

Milí čtenáři, na závěr článku bych vás jménem celého týmu chtěla pozvat do našich památek. Přijďte za námi a vezměte s sebou i své kamarády, vždy vás rádi uvidíme.

za celý barborský tým Kristýna Drahotová ●

Opravy památek a dalších staveb v roce 2023

Chrám svatě Barbory

Na začátku roku bylo provedeno čištění a údržba barokních oltářů interiéru. Za dohledu restaurátora Romana Ševčíka provedli práce Jiří Trunec a Ondřej Kukral.

Na jaře se uskutečnila restaurátorská oprava vitrážových oken na západní straně chrámu. Okna byla poškozena krupobitím, které se přes Kutnou Horu přehnalo 20. června 2022. Náklady na restaurování byly hrazeny z pojištění.

V září se uskutečnila výměna sněhových zábran na střeše chrámu.

Chrám svatě Barbory

Výměna sněhových zábran	89 457 Kč
Restaurování okenních vitráží	114 498 Kč

Kostel Matky Boží Na Náměti / plánované práce

Celkové výdaje na plánované práce	930 443 Kč
Program záchrany architekt. dědictví	775 000 Kč
Fond regenerace Města Kutné Hory	127 750 Kč
Vlastní podíl (bez DPH)	27 693 Kč

Kostel Matky Boží Na Náměti /následky krupobití

Restaurování vitráží (z pojištění)	4 488 Kč
------------------------------------	----------

Kostel Matky Boží Na Náměti

Bylo dokončeno restaurování dveří na kůru a dveří vedoucích z předsíně do hlavní lodi. Na základě výběrového řízení byly zahájeny práce na další etapě obnovy kostela, a to konkrétně obnova schodišť na kůr a do věže i navazujících prostor ve věži.

V roce 2023 byl řešen staticky poškozený portál a klenba mezi vřetenovým schodištěm a vstupem do krovu a dále místnost ve třetím podlaží věže, kde se řešila obnova omítek stropu, stěn, obnova kružeb oken a obnova dlažby. Vše za podpory Ministerstva kultury z Programu záchrany architektonického dědictví a Města Kutná Hora z Fondu regenerace.

V severním křídle probíhala po celý rok výstavba bytových jednotek, která bude v letošním roce dokončena.

Dále byla provedena další etapa obnovy krovu a střešního pláště severovýchodního křídla za podpory Ministerstva kultury z Programu zachrany architektonického dědictví a za podpory Města Kutná Hora z Fondu regenerace.

Bylo zadáno zpracování projektové dokumentace na zbývající část krovu kláštera, který doposud neprošel obnovou.

Dále bylo provedeno zaměření spojovacího krčku mezi hlavním traktem kláštera a kostelem (dříve klausura sester voršilek). Na základě toho byla zadána studie na komunitní centrum farnosti v tomto prostoru s vazbou na kostel Nejsvětějšího Srdce Páně a zahradu.

V kostele Nejsvětějšího Srdce Páně byla restaurována jedna okenní vitráž, poškozená krupobitím, které se přes Kutnou Horu přehnalo 20. června 2022. Náklady na restaurování byly hrazeny z pojištění.

Kostel Nanebevzetí P. Marie v Gruntě

Prostřednictvím dotace z tzv. Norských fondů se v roce 2023 uskutečnila rozsáhlá rekonstrukce kostela v Gruntě. Největší rozsah prací spočíval ve statickém zajištění základů pomocí tryskové injektáže a restaurování nástěnných maleb v lodi a presbytáři. Původní rozsah zamýšlených prací byl vzhledem k navýšeným cenám za materiál i práce po covidové pandemii značně zredukován, nepovedlo se tedy provést všechny zamýšlené práce a obnovu tak zcela dokončit. Tento úkol tak leží stále před námi.

Arciděkanství

V loňském roce jsme provedli statické zajištění renesančního portálu a restaurování vstupních dveří. Práce spočívaly především v rozsáhlé opravě základového prahu portálu a dorovnání pravé strany do svislice, došlo také k novému podezdělení základu pod práh a portál.

Kostel svatého Jana Nepomuckého

V kostele svatého Jana Nepomuckého byly restaurovány čtyři okenní vitráže v presbytáři. Ty poškodilo krupobití, které se přes Kutnou Horu přehnalo 20. června 2022. Náklady na restaurování byly hrazeny z pojištění.

Kostel sv. Ondřeje v Chlístovicích

Byla dokončena oprava střechy, krovu a bednění dřevěné části věže. Byly vyměněny okenní výplně a bleskosvod. Do věže bylo zavedeno osvětlení jak zvonice, tak přístupové cesty. Ze soukromé sbírky byl pořízen nový zvon a provedlo se jeho osazení a instalování automatického zvonění.

Investice ve farnosti Třebonín

Byla provedena kompletní rekonstrukce bytu v Mezibranské ulici v Kutné Hoře, pořízeného z peněz utržených za prodej třebonínské fary. Farnost byt pronajímá.

Obnova střechy a krovu v klášteře svaté Voršily

Celkové výdaje	1 883 598 Kč
Program zachrany architekt. dědictví	1 100 000 Kč
Fond regenerace Města Kutné Hory	153 300 Kč
Vlastní podíl (bez DPH)	630 298 Kč

Vestavba bytů v klášteře svaté Voršily

Celkové výdaje (včetně DPH)	16 068 113 Kč
-----------------------------	---------------

Kostel Nejsvětějšího srdce Páně / následky krupobití

Restaurování vitráží (z pojištění)	242 271 Kč
------------------------------------	------------

Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Gruntě

Celkové výdaje	32 211 460 Kč
Norské fondy	28 990 315 Kč
Vlastní podíl (včetně DPH)	3 221 145 Kč

Obnova portálu Arciděkanství

Statické zajištění	397 645 Kč
Fond regenerace Města Kutné Hory	156 950 Kč
Restaurování dveří	187 000 Kč
Vlastní podíl	240 695 Kč

Kostel svatého Jana Nepomuckého / následky krupobití

Restaurování vitráží (z pojištění)	435 274 Kč
------------------------------------	------------

Kostel svatého Jakuba / následky krupobití

Restaurování vitráží (z pojištění)	33 709 Kč
------------------------------------	-----------

Kostel svatého Ondřeje v Chlístovicích

Celkové výdaje (včetně DPH)	564 383 Kč
Havarijní program Ministerstva kultury	450 000 Kč
Dar spolku Sionský kostelík	114 383 Kč

Rekonstrukce bytu v Mezibranské ulici

Celkové výdaje (včetně DPH)	609 463 Kč
-----------------------------	------------

Chrám svaté Barbory

Zahájíme první část obnovy interiéru, která zatím spočívá ve vybudování sociálního zázemí pro průvodce. Po dokončení kompletní dokumentace pro realizaci stavby se naváže pravděpodobně v roce 2025 první etapou kompletní obnovy interiéru, která bude spočívat v těchto pracích: Kompletně nové rozvody silnoproudu, nové osvětlení, úprava a rozšíření ozvučení, rozvody slaboproudu pro zabezpečení, elektronické požární zabezpečení, bezdrátové sítě a internet, suchovod pro snadnější zdolávání požáru atd. Protože práce budou probíhat za provozu, budou rozděleny do několika navazujících částí, vždy s omezením provozu v dané části chrámu. Většina páteřních tras kabelů povede pod dlažbou chrámu, takže součástí prací bude také obnova a restaurování kamenné dlažby.

Dále se uskuteční další údržba a čištění oltářů navazující na práce z roku 2023. Protože zatéká do prostoru depozi-táře pod západním balkónem, zpracováváme projektovou dokumentaci, abychom tuto závažnou závadu odstranili. Oprava je plánována na druhou polovinu roku 2024.

Klášter svaté Voršily

Kromě dokončení bytů v severním křídle (březen 2024) se provede další etapa obnovy střechy za přispění Ministerstva kultury z PZAD. Na zbývajících částech krovu a střechy se nyní zpracovává projektová dokumentace, která navazuje na již opravené části krovu, práce na těchto částech střechy by měly započít v roce 2025. Kromě toho se farní kancelář zabývá přípravou využití prostoru kláštera pro farní komunitní centrum s altánem, zatím ve formě architektonické studie.

Kostel Matky Boží Na Náměti

Budou pokračovat práce na obnově interiéru kostela, v plánu je obnova dvojitého vřetenového schodiště do věže. Jedná se zejména o zajišťující, restaurátorské a kamenické práce. I tyto práce jsou zařazeny do PZAD ministerstva kultury a budou realizovány také za pomoci dotace z Fondu regenerace města.

Arciděkanství

V plánu je dokončení obnovy fasády Arciděkanství v severním a západním průčelí, které nejsou doposud

opraveny. Kromě opravy omítek zahrnují práce úpravy oken v přízemí, restaurování hlavního renesančního portálu a doplnění novým kamenným soklem. Bylo požádáno o dotaci na Středočeský kraj a do Fondu regenerace města Kutná Hora. Rozsah prací bude upraven dle získaných prostředků z dotačních titulů.

Kostel svatého Jakuba

Pro farní kostel připravujeme na základě posudku požárně bezpečnostního řešení stavby nový elektronický požární systém, požárně dělicí konstrukce a vestavbu suchovodu, zatím v rozsahu pro severní věž a krov kostela.

Kostel Nejsvětější Trojice

V roce 2024 bude zpracován stavebně-historický průzkum a projektová dokumentace z důvodu havarijního stavu střechy.

Kostel svatého Ondřeje v Chlístovicích

Farnost uspěla s žádostí dotačního titulu v rámci IROP, vyhlášené MAS Lípa pro venkov, jež sdružuje obce na Kutnohorsku, a získala dotaci na zbývajících práce obnovy kostela ve výši cca 3 900 000 Kč. Práce spočívají v obnově fasády, okenních výplní, dveří, odvlhčení z vnější strany objektu provedením kanalizace a drenáže kolem celého kostela s vyvedením mimo areál hřbitova. Po administrativním zpracování žádosti a provedení výběrového řízení na dodavatele stavby je zahájení prací naplánováno na druhou polovinu roku 2024. Stejně jako v roce 2023 bude farnost na rekonstrukci spolupracovat se spolkem Sion-ský kostelík.

Kostel svatého Matouše v Třeboníně

Vzhledem k havarijnímu stavu ohradní zdi areálu a schodiště na kůr začala farnost zpracovávat dokumentaci k obnově těchto konstrukcí. Na řešení obnovy schodiště se projektant a farnost se zástupci památkové péče shodli, na obnově ohradní zdi už nikoliv. Farnost tedy podala všechny žádosti o dotace a na příslušné úřady pouze k obnově schodiště na kůr. Pokud budeme úspěšní, provedeme v roce 2024 obnovu této části památky.

stavební úsek pod vedením Davida Hlavinky ●

Živej je a bude...

První vzpomínka na Láďu Svobodu se pojí s prvními Vánocemi v Kutné Hoře. Tehdy jsem bydlel na faře sám, a i když jsem byl na Štědrý den zván do jedné rodiny, chtěl jsem zůstat na faře a spíše někoho pozvat k sobě. Pan Svoboda tehdy pozvání přijal. Myslím, že to udělal spíš kvůli mně než kvůli sobě. Chtěl mladému knězi udělat radost. Já v místnosti u klavíru prostřel oválný stůl a on se ujal kuchyně. Díky tomu jsem zjistil, že se ve vaření vyzná, čehož možná v budoucnu, při vaření guláše pro ministranty či tatarák pro zvoníky, litoval. Od té doby byl na faře na Štědrý den pravidelně a lidí u stolu různě přibývalo. My, kněží, jsme odjížděli na vesnice sloužit bohoslužby a on do půlnoční myl nádoby.

Jeho věrnou službě kostelníka, nejen u Svatého Jakuba, není třeba připomínat. A právě v sakristii jsme si s ním nejčastěji povídali a setkávali se s jeho humorem či napomenutím. Většina kaplanů si jistě vzpomene na jeho první přivítání, když se jich s kamennou tvář suše zeptal: „Co jste provedl, že vás poslali do Kutné Hory?“ A jeho pokárání za nespisovnou mluvu v kázání, falešný zpěv či chybu v ohláškách jsem si vyslechl mnohokrát. A čím jsem byl v Kutné Hoře déle, s tím větší vděčností a úsměvem.

Byl to člověk dobrý, kulturní, zbožný a štedrý. Ráno vstával brzo. A tak než jsme my kněží vůbec procitli, měl už doma pomodlený breviář i růženec. Měl velkou úctu k eucharistii. Sloužil i jako akolyta. Mnoho let pravidelně navštěvoval každou neděli pana Balcara. Jeho důstojné a klidné pokleknutí před svatostánkem mi zůstane mementem pro můj vlastní život. Rád chodil na koncerty. Ne však na ledajaké. Dobře si vybíral repertoár i interprety. Sledoval dění v církvi a rád, podle liturgického roku, četl *Jezíše Nazaretského* od Jozefa Ratzingera.

Byl skromný a šetrný. Přitom ale dokázal ocenit kvalitu a v mnoha věcech se vyznal. Pokud vím, podporoval finančně mnoho organizací, od hospice po Proglas. Byl štedrý, ale sám dary nerad přijímal. Dokonce vyhrožoval, že pokud mu dám nějaký dárek, tak skončí s kostelníčením. Všichni si možná vzpomenete na situaci okolo jeho sedmdesátých narozenin. Chtěl jsem mu vyjádřit vděčnost za jeho službu a popřát mu při nedělní mši svatě. Špatně jsem to odhadl, nebylo mu to milé a od „položení funkce“ mě, jak řekl, zachránilo pouze to, že jsem po odchodu P. Zdeňka Sedláka zůstal na čas ve farnosti sám.

Měli jsme k sobě vždy nějak blízko. Díky sakristii jsme se potkávali a mluvili spolu často. Velmi jsem si vážil toho, že mě poprosil o kněžskou službu pro svoji umírající sestru z Ledče nad Sázavou. Moc nechválil, ale věděl jsem, že mě má rád. Díky Dmytrovi jsem si s Láďou začal tykat, což náš osobní vztah posunulo a upevnilo. Když jsem odcházel z Kutné Hory, věděl jsem, že on bude ten, kterého určitě čas od času navštívím. Velmi ho zasáhla smrt pana Koubského a při pohřbu paní Eichlerové si povzdychl, že už je vlastně poslední z těch, kdo stále chodí do kostela v Kutné Hoře a pamatují famí život v padesátých letech.

Naposledy jsem se s ním setkal ve středu 27. prosince večer. Připravil mi tatarák a uvařil výbornou kávu. Hezky jsme dvě hodiny poseděli a vzpomínali. Víam, že měl radost. Při loučení jsme se i objali, což nebylo obvyklé. Sliboval jsem, že se zastavím kolem jeho narozenin v únoru. Odpověděl pro sebe tak typicky: „Budu-li živej...“

Živej je a bude, ale už jinak a jinde... Láďo, za vše díky a těšíme se na shledání u našeho Pána v Božím království.

Jenda Uhlíř ●

Malá vzpomínka na Dód'u

Počátkem šedesátých let minulého století jsem začal být ministrantem u Svatého Jakuba. V té době tu byl arciděkanem P. Vilém Müller, kaplanem P. Michal Maceček a tehdejší „kostelnickým duchem“ pan Josef Macek. Z tehdejších ministrantů vyčnívali dva starší. Jedním byl Ladislav Svoboda, kterému někteří jinak než Dód'a nebo Dód'ánek, a druhým nynější světící biskup naší diecéze Josef Kajnek. Oni dva byli, především ve službě s kadidelnicí, sebraná dvojice a svojí důstojností a noble-

sou si vysloužili nejen mezi ministranty přezdívku „koně“. Nebyla to přezdívka pejorativní, ale plná obdivu k jejich sebranosti a opravdovosti v ministrantské službě. Oba zůstali věrni ve službě Hospodinu, i když každý jinou formou. Myslím, že Láďova důstojnost, noblesa, obětavost a opravdovost jako kostelníka oslovovala do posledních chvil jeho služby. Díky za to vše.

Jiří Hlavinka ●

Zemřel kostelník, kterého jsem měl možnost krátce poznat, Ladislav Svoboda. Vybavuji si ho jako klidného, lehce ironického a trochu jízlivého komentátora dění v sakristii a blízkosti oltáře. Naše vzájemné rozhovory neobjevovaly ani hlubiny vesmíru, ani existenciální tajemství života. Dotýkaly se drobností, které přináší život, životních zkušeností a mnohdy i obyčejných příběhů kutnohorských lidí (nebo spíš „člověků“, jak tou dobou říkával Josef Tajchl). Měl jsem rád krátké rozhovory, které jsme vedli

v kostele nebo na faře. S odstupem času bych byl vděčný, kdyby jich mohlo být víc. Na pana Svobodu vzpomínám i jako na zkušeného kuchaře. Co se týče jídla a vytříbených chutí, byl vůči sobě pozorný. A tuto svoji pozornost dokázal věnovat i dalším lidem, mezi něž jsem se mohl počítat. Svůj guláš bude nyní vařit nebeským zástupům. Přeju mu to a těším se na něj.

Pavel Jäger ●

Prožili jsme...

Adventní a vánoční instalace ve farním kostele

Ocelová krychle, kterou jsme do farního kostela poprvé postavili při misijní iniciativě *Modlitby za ulice*, už by měla mít vlastní kroniku a zapisovat si do ní, jaké všechny myšlenky, sdělení a symboly pomohla zhmotnit. Po těchto Vánocích by přibyl další záznam.

Hlavním motivem instalace bylo tentokrát světlo, jeho růst a přibývání, které vnímáme během adventní doby a o které máme před Vánoci sami také usilovat. Krychlová konstrukce se proměnila ve veliký adventní věnec, každá z jejích stran představovala jednu neděli. Místo svíce se každou nedělí rozsvítil další řetěz malých světel, jejich plné záři však bránily tmavé čepičky, nasazené na každé žárovici. Každý příchozí mohl tento kryt z libovolného

světélka odstranit a přispět tímto gestem k tomu, aby svítilo naplno. Kdo byl pozorný, objevil pod krytkou smotaný lísteček se vzkazem: citátem z Písma nebo myšlenkou některé inspirativní osobnosti křesťanského světa.

Jednoduchý krok, drobný čin každého, kdo se zapojil, nabídl možná až nečekaně hluboké zážitky. Někteří lidé se vraceli k hranatému věnci každý týden, slyšela jsem svědectví o tom, jak je nalezená myšlenka provází celé dny. Viděla jsem, jak světlo přitahuje pozornost téměř každého, kdo do kostela vstoupil. Jak nás dráždí to, že mu v plném jasu brání vulgární plastová bariéra, jak ji toužíme odstranit, jak se těšíme, až bude světla víc, jakou máme radost z toho, když se všechny čtyři hrany krychle propojí, jak se u věnce přibližujeme i jedni druhým. Mně samotnou nejvíce oslovilo to, že světlo svítí i bez mého přičinění, slabě proniká přes nehezku bariéru – ale že teprve moje rozhodnutí a ochota udělat krok a strhnout, co ho zakrývá, umožňuje světlu, aby mi zazářilo naplno. A že světlo, kterému jsem otevřela cestu, zůstává svítit i pro druhé.

Děkuji Marušce Slavotínkové, Tomáši Hladíkovi a své sestře Luce za tuto myšlenku a její realizaci. Děkuji všem, kdo ji oživil svým zapojením.

Katka Grenarová ●

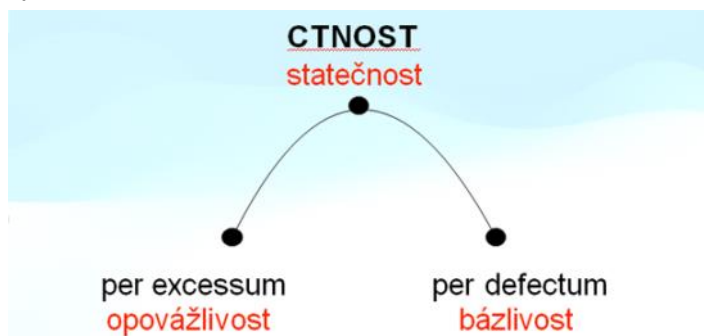
Ohlédnutí za adventní duchovní obnovou o ctnostech

Jak ten čas letí. Ještě se ohlížíme za adventem a doba postní už klepe na dveře. Přesto si myslím, že pár myšlenek z adventní duchovní obnovy, která se konala v neděli 3. prosince na arciděkanství, stojí za připomenutí. Obnovu vedl otec Vít Horák, účastníků nebylo až tak mnoho, řekněme kolem 20. Tu neděli totiž byla řada jiných akcí, zejména koncertů. Tak to na světě chodí.

A o čem to bylo? O roli ctností na cestě spásy do nebeského domova. Na cestě jsme vlastně pořád, bez ohledu na kalendář, takže malé opáčko neuškodí. Ctnosti božské (víra, naděje a láska) jsou vlité, dané. Ctnosti kardinální (odvozeno od slova *cardo* – dveřní čep) jsou získané, lidské, závislé na svobodném jednání člověka. Patří sem opatrnost neboli prozíravost (pamatuje na smysl svého

pozemského života a na věčný cíl), spravedlnost (dává a nechává každému, co mu náleží), statečnost (nedá se zastrašit při konání dobrého žádnými překážkami), mírnost, jinými slovy uměřenost, umírněnost (všechny hříšné žádosti potlačuje a věcí dovolených užívá s mírou).

Otec Vítek nám promítl i fotografie Braunových soch z Kuksu, kde jak víme, jsou také sochy neřestí. Při tom jsme si vysvětlili, že ctnost není opakem neřesti, ale zlatým středem:

Pokud o tom budete přemýšlet, jistě si do obrázku dokázete dosadit i jiné ctnosti. Přijďte i na to, co dát na stranu

extrémního přebytku či na stranu velkého nedostatku. Můžete dosadit i některou ze ctností mravních, jako jsou čistota, pokora, poslušnost, trpělivost.

Velmi mě zaujalo povídání o pokoře. Dovolím si plnou citaci z přednášky: „Svatý Benedikt se zabývá nejdůležitější ctností, a to pokorou. Říká, že pokora znamená *imitatio Christi*, napodobování Krista. Varuje před špatným chápáním pokory jako sebeponižování. Pokora spojuje s Bohem, tj. s dokonalou láskou. Jedná se o schopnost darovat se, což vede k radosti ze života. Protože je-li člověk smutný, skoro vždy to znamená, že myslí jen na sebe“.

Bylo to hutné povídání. Na závěr jednoduché shrnutí: Usilujeme-li o ctnosti, roste i život Kristův v nás a naopak, kdo v sobě nosí Krista, jedná ctnostně.

Děkuji otci Vítkovi za zapůjčení prezentace pro přípravu tohoto článku.

Marie Macková ●

Výlet za Brandlem

Brandlův poslední obraz obdivujeme v kostele svatého Jakuba při každé příležitosti. Na barokního malíře Petra Brandla vzpomeneme i v kostele Panny Marie Na Náměti, kde je pohřben.

V neděli 21. ledna jsme si udělali výlet na výstavu *Život bohéma* do Valdštejnské jízdárny v Praze, kde bylo k vidění rozsáhlé dílo právě Petra Brandla. Prohlédli jsme si

s komentářem oltářní obrazy, portréty i žánrová témata. Obdivovali jsme Brandlovo nádherné zpracování příběhu Simeona s Ježíškem v náručí, Ježíšova křtu i starozákonní příběh Josefa egyptského. Zastavili jsme se i v interaktivním koutku a vyzkoušeli si vstup do barokního obrazu. Výlet byl pro mne, a doufám i pro dalších deset účastníků, milým časem setkání.

Marie Slavotínková ●

Oslavili jsme narozeniny otce Vladislava

V sobotu 27. ledna se uskutečnila v naší farnosti oslava kulatého životního jubilea. Farnost slavila 50 let otce Vladislava Brokeše. Slavnost započala ve 13:00 mší svatou v kostele svatého Jakuba, během ní jsme děkovali za otce Vladislava a za dar života. Mše se účastnili nejenom kutnohorští farníci a rodina, ale i farníci z Ústí nad Orlicí, z místa předešlého působení otce Vladislava. Mši svatou doprovázel svým zpěvem Svatojakubský chrámový sbor z Kutné Hory a Cecílská hudební jednota z Ústí nad Orlicí.

Po bohoslužbě se všichni hosté přesunuli do prostor církevního gymnázia, kde se nacházelo bohaté pohoštění. Po bezpočtu setkání a rozhovorech nad chutným jídlem a pitím se účastníci odebrali do katedrály svaté Barbory. Zde se konal od 17:00 koncert na počest oslavence.

Koncert zorganizoval regenschori Viktor Darebný se svými přáteli. Na varhany mistrovsky zahrál organizátor Vik-

tor, na violoncello Jan Drahota. V jejich doprovodu jsme slyšeli taky trubky z dua Vojtěch Hylský a Michal Šramko. Píseň *Modlitba* od Vojtěcha Dyka se katedrálou linula v podání Ivy Darebné. Zaznělo taktéž několik písní od Svatojakubského chrámového sboru a Cecilské hudební jednoty. Koncert byl ozvláštněn tanečním vystoupením tanečního sboru ZUŠ Jaroslava Kociana

z Ústí nad Orlicí a sboru tanečnic ze ZUŠ Bedřicha Smetany z Litomyšle vedeného choreografkou Pavlínou Lípenskou. Koncert uzavřela varhanní skladba *Svatoborská fantazie*, kterou její autor Viktor Darebný věnoval oslavenci. Otci Vladislavu děkujeme za jeho dosavadní službu farnosti a vyprošujeme mu pevné zdraví a hojnost Božího požehnání.

Ján Mihál ●

Poděkování a pozvání z Ústí nad Orlicí

Milí kutnohorští farníci, srdečně vás zdravíme z Ústí nad Orlicí a ještě jednou vám děkujeme za velkorysou pohostinnost, které jsme byli v sobotu 27. ledna přítomni. Děkujeme otci Vladislavovi za milé pozvání a Viktorovi za přizvání k hudebnímu programu. Děkujeme především za to, že jsme se mohli setkat s naším a vaším milým Vladislavem a oslavit jeho kulaté jubileum. Chtěli bychom vás ujistit, že naše farnost nepřijela oplakávat to, co bylo, ale přijeli jsme především podpořit vašeho pastýře v jeho novém úsilí.

O otci Vladislavovi se říká, že má dar lidi spojovat; jsme přesvědčeni, že v sobotu tomu tak skutečně bylo. Zažili jsme nádherné společenství při mši svaté, během odpoldního rautu i při kulturní hostině v chrámu svaté Barbory. Děkujeme!

za farníky z Ústí nad Orlicí Cecilie P. ●

P. S. Budete-li mít cestu kolem naší farnosti, určitě se zastavte. Máme to tu sice všechno kapánek menší, ale aspoň vás nebudou bolet nohy.

Duchovní okénko

Na konci života budeme souzeni z lásky

Drazí farníci, milí přátelé, v uplynulých dnech jsme se modlili společně za jednotu křesťanů po celém světě. První setkání proběhlo 10. ledna na faře Českobratrské církve evangelické. Modlitbu vedl zdejší evangelický farář Ondřej Zikmund. Kázání, neboli promluvu jsem měl já. Tématem tohoto setkání byl verš z Matoušova evangelia: „Pojďte, požehnání mého Otce, přijměte jako úděl království, které je pro vás připravené od založení světa.“ (Mt 25, 34) Je to krásná představa. Každý z nás tuto větu očekává, věří a doufá, že předstoupí před nebeského Otce, který nás zavolá jménem.

Pán Ježíš to hezky vysvětlil v tomto příběhu o konání i těch nejmenších věcí pro naše bližní. Je to část evangelia, která se dotýká posledních časů, kdy Kristus přijde znova, aby soudil každého podle toho, kdo jak žil. Když jsem byl v semináři a na fakultě, náš spirituál nám řekl jednu krásnou větu, která se týkala právě tohoto úryvku. A tou je, že na konci života budeme souzeni z lásky. Je to prorocké napomenutí a zároveň shrnutí celého evangelia. Ježíš se svým vtělením stal naším bratrem, je s námi tak spojený, že když ho chceme milovat, nikoho z našich bližních nemůžeme obejít. V můj prospěch nebo nepospěch budou svědčit manžel, dítě, rodič, můj šéf, můj zaměstnanec, ale i neznámý, ke kterému jsem se nezachoval pěkně v obchodě nebo v autobuse, ve škole. Nepotřebujeme hluboká

zamyšlení nad smyslem lidského života. Pán Ježíš připomíná základní princip lidskosti, který bude stěžejní při posouzení našich životů v den posledního soudu.

Letošní ekumenické setkávání jsme zakončili 24. ledna bohoslužbou v kostele svatého Jakuba, kam přijali pozvání zástupci všech církví v Kutné Hoře. Kázání měla Jana Šedivá, zástupkyně sboru Československé církve husitské. V promluvě kladla důraz na lidskost a kázala na biblický text o milosrdném Samaritánovi z Lukášova evangelia (10,25-37). Mottem ekumenického Týdne modliteb za jednotu křesťanů v roce 2024 je evangelijní výzva: „Miluj Hospodina, Boha svého... a svého bližního jako sám sebe.“ (Lk 10,27)

Papež František se zamýšlí nad jednotou křesťanů následovně: „Jednota křesťanských společenství, křesťanských rodin je svědectvím toho, že Otec poslal Ježíše. A dosáhnout jednoty v nějaké křesťanské komunitě, farnosti, biskupství, nějaké instituci a křesťanské rodině je snad jednou z nejtěžších věcí. Naše dějiny, dějiny církve nás často zahanbují. Vedli jsme války proti svým bratrům! Pomysleme na jednu takovou, na Třicetiletou válku. Tam, kde spolu křesťané válčili, chybí svědectví.“

Michal Šramko ●

Marie Bisingerová: Moc toho z historie farnosti nevím...

Nedávno skončený rok 2023 byl pětadvacátým rokem existence tohoto farního časopisu.

Marie Bisingerová stála u jeho zrodu v roce 1999

a po řadu dalších let redakci Zpravodaje vedla či se na ní podílela.

Se skromností, kterou snad nejlépe vystihuje věta vybraná do titulku, vypráví o této aktivitě, o své práci v archivu i o tom, jak těžká byla její cesta k hlubšímu zakotvení ve víře.

Podle farní kroniky i dochovaných vydání se tento plátek začal vydávat v roce 1999, tedy před dvaceti pěti lety, a vy jste u toho tehdy byla. Kdo další se ještě podílel na této myšlence a pomohl ji uvést v život?

Redakční rada se v průběhu času obměňovala, takže musím vzpomínat, ale myslím, že úplně na začátku u toho byl Martin Malík, tehdy mládežník, a jeho mladší bratr Cyril od začátku obstarával výtvarnou stránku. Otec Hronek tam byl spíš zpovzdálí, psal vždycky úvodní slovo a pracovali jsme samozřejmě s jeho požehnáním. A vždy se na Zpravodaji podílel stávající kaplan, myslím, že jako první to před těmi pětadvaceti lety byl Prokop Brož. Museli bychom jít po jednotlivých vydáních a jménech uvedených v tiráži, ale já je u sebe nemám. Vždycky je za rok shromáždím a dám je do archivu. Je to takové moje profesní postižení.

Takže všechna vydání jsou uložena v okresním archivu...? To je velká služba, děkuji, že na to myslíte. A ten původní nápad začít Zpravodaj vydávat byl čí?

Patrně můj. Bylo to to posttotalitní období a já jsem si myslela, že k celkové obrodě církve by nebylo mámě něco takového udělat.

A vy jste věděla o nějakých jiných farnostech, kde by už něco podobného měli? Nebo se dalo třeba navázat na nějakou předtotalitní tradici?

O ničem takovém jsem nevěděla, takovou inspiraci jsem neměla. Dříve vycházely různé noviny a časopisy, ale farnosti se to netýkalo. Tradici od 19. století mají třeba Kutnohorské listy, pochopitelně s pauzami během válek, a vycházelo i něco jiného, ale návaznost přímo na farnost žádné periodikum nemělo.

Takový větší publikační počín ve farnosti byl v roce 1946, kdy byla dokončena velká oprava kostela svatého Jakuba a při té příležitosti vyšel docela pěkný sborník. Právě od něj jsme se s otcem Hronkem odpíchli v roce 1996 a vydali jsme ve farnosti brožovaný sborníček k padesátému výročí této události. Je v něm řada zajímavých příspěvků, vybavuji si například text varhaníka Zdeňka Trdlíčky o duchovní hudbě. (*Sborník z roku 1996 je k dispozici na arciděkanství – pozn. red.*)

Vznik farního Zpravodaje byl ale skutečně vaší zásluhou a díky vám vznikla nová tradice.

Ano, řekla, bych, že jsme založili tradici. Ale zas taková zásluha se mi připisovat nedá, kdybych to nenavrhla já, přišel by s tím určitě brzy někdo jiný.

Jak jste v té době devadesátých let vnímala farnost, komunikaci uvnitř společenství?

Myslím, že informovanost byla závislá na tom, co se lidé dozvěděli v kostele a co si řekli mezi sebou. Moc ale nevím. Já jsem se do farnosti zapojila až po roce 1991, kdy zemřel manžel. Tehdy jsem se, ač katolička odjakživa, začala orientovat na toto společenství. Do té doby jsem vnímala svoji náležitost k církvi dost formálně, z dálky.

Můžete mi o té události něco povědět?

Manžel zemřel zcela nečekaně. Byl archivář jako já, pracoval v Bečvárech, kde byl na zámku velký depozitář a pracoviště Archivu Akademie věd, dojížděl tam každý den. Pamatuji si, že to byl takový smutný listopadový den. On šel z práce na autobus a asi nedal pozor, srazilo ho auto, byl na místě mrtvý. Čas tu bolest uhlazuje, ale trvalo mi asi čtyři nebo pět let, než jsem se s tím nějak vyrovnala. Prý to zpravidla zabere tak rok dva, ale já jsem asi taková natvrdlá vdova...

Manžela jste potkala v práci?

Ano, v době, kdy jsme se poznali, manžel působil v kolínském archivu, takže jsme byli vlastně nejbližší kolegové.

Vy sama jste celý život pracovala v archivu v Kutné Hoře, víc než třicet let jste byla jeho ředitelkou...

Já jsem nastoupila do archivu hned po maturitě, nebylo mi ještě ani osmnáct let. Hlásila jsem se na tento obor na vysokou školu, ale nedostala jsem se. Chtěla jsem to zkusit za rok, naskytla se ale možnost nastoupit tady do zaměstnání, a nakonec jsem začala studovat dálkově, při práci, což uvítali i mí rodiče. Takže od roku 1962 jsem byla nepřetržitě v okresním archivu v Kutné Hoře. Začínala

jsem ještě v sídle ve Vlašském dvoře, ale to byly archivy a depozitáře rozestě po okrese všude možné, pak jsme byli asi dvacet pět let v klášteře svaté Voršily. Ten se po revoluci vracel řádu a pro archiv se opravila a upravila budova bývalé čokoládovny Lidka, od roku 2000 jsem byla tam. Takže jsem zažila několikrát stěhování, centralizaci depozitářů, převážení archiválií a podobně.

A jak si můžeme představit práci archiváře, čemu jste se věnovala?

Práce každého archivu a archiváře spočívá ve třech definovaných krocích: písemný materiál se shromažďuje, zpracovává a využívá. V případě okresních archivů se pracuje se s dokumenty, které se týkají městské správy, soudnictví, církevní správy, spolkového, dříve cechovního života, školství atd. Takže se všemi materiály pracujete v tomto cyklu – vše se shromažďuje, třídí, zpracovává formou inventářů, vyřazuje ke skartaci... Dnes už to má tak složitá pravidla, že kdybych se do toho chtěla po těch dvaceti letech vrátit, už bych to nevládla. Nu a k využití je archiv k dispozici veřejnosti, studentům a samozřejmě samotných archivářů, kteří se věnují různým tématům. Psala jsem různé články, pracovala jsem hlavně se staršími materiály.

Co vás na té práci nejvíc bavilo?

Vyloženě bavila mě tak jedna třetina. To bylo to využívání, něco psát, tvořit. Jinak jsem musela dělat hodně úředničiny, ta časem houstla a houstla. A také jsme pracovali dost fyzicky, pořád něco přejímali a ukládali, a byla jsem vlastně u dvojího velkého stěhování. Hledání nového vhodného prostoru pro archiv v devadesátých letech dalo spoustu práce, co by se na tom komu líbilo... Takže jsem byla ráda, když jsem se mohla věnovat bádání, tomu využívání archivních materiálů.

Jako ředitelka jsem byla za totality i u nepříjemných věcí. Na začátku normalizace se dělaly čistky v archivních knihovnách, v každém archivu se ustanovila komise, ve které jsem v případě Kutné Hory musela být, a podle seznamu, který nám nadiktoval krajský ředitel, jsme rovnali zakázané knihy do bedny, která se pak zapečetila a znepřístupnila. Tehdy s námi byli v komisi kolegové z Prahy a Kladna, jmenovali se Šmilauerová a Krajník. To byl vtipný pán, vymyslel na tu situaci takovou reminiscenci: *Českých knížek hubitelé lítí – Šmilauerová, Krajník, jezuiti!* Bral to s humorem, to ano, ale hrdý jsme na to nebyl nikdo.

Jaké jsou nejstarší dokumenty, které se v Kutné Hoře dochovaly? Co je v nich zajímavého k našemu kostelu nebo farnosti?

Nejstarší dochovaná městská kniha začíná rokem 1424. Jde o pozemkovou, tzv. gruntovní knihu, která zachycuje pohyb nemovitostí kutnohorských měšťanů. S největší pravděpodobností existovaly ještě starší městské knihy, které se však během husitských válek ztratily.

Zajímavé je určitě to, že v kutnohorském archivu jsou uloženy také písemnosti dvou italských biskupů. Je to řada privilegií Augustina Luciána Sankturienského (některá byla vydána přímo papežskou kanceláří) a diář Filipa Villanuovy. Tito dva biskupové pobývali v Kutné Hoře, kde byla konsistoř podobojí, na přelomu 15. a 16. století, jejich úkolem bylo mimo jiné světit kališnické kněze.

V kutnohorských třech farních obvodech – svatého Jakuba, svaté Barbory a Panny Marie Na Náměti – se vedly matriky. Nejstarší pocházejí z poslední čtvrtiny 16. století a jsou uloženy v Oblastním archivu v Praze, tak jako všechny následující. Další zajímavé dokumenty, které se týkají naší farnosti (i papežská bula, která potvrdila, že náš kostel – tehdy nesl jméno Panny Marie – je kostelem farním), jsou rovněž uloženy na jiných místech než v místním archivu.

A máte v té farní minulosti nějaké oblíbené období nebo postavu?

Moc toho z historie farnosti nevím, nevěnovala jsem se jí v bádání nijak významně. Když vezmeme třeba ty zajímavé osobnosti minulého století... Můj křestní list podepsal Mons. Jan Kohel, byl to právě on, kdo stál za války u velké opravy kostela svatého Jakuba. Ale pokřtil mě můj strýc, tatínkův mladší bratr, Stanislav Kapavík. Byl v té době kaplanem v Zásmukách – přijel a pokřtil mě asi jako tří-denní miminko v nemocniční kapli. Křestní list ale vydávala farnost, takže tam je podepsaný tehdejší arciděkan.

Psala jste ale nějakou dobu farní kroniku...

To jsem psala. Shrnula jsem, co se dalo dohledat z předchozích let, kdy jsem se ještě ve farnosti nepohybovala, tam jsou pauzy, všechno se vypátrat nepodařilo. Pomáhal mi s tím i Lukáš Provaz (*učitel dějepisu na Gymnázium Jiřího Ortena a městský kronikář – pozn. red.*), věděl nebo zjistil řadu věcí. A pak jsem navázala a zachytila pár let, která jsem zde zažila – to už jsem věděla, kam se podívat. Ale tehdy jsme se s otcem Uhlířem úplně kloudně nedomluvili, jestli a jak v tom mám pokračovat... On si přál zapisovat i takové sice zajímavé, ale okrajové údaje. Třeba že na arciděkanství byly svého času ovce, na tom malinkém dvorečku za záchody. A že když se měly jít pást na zahradu, museli je hnát přízemím po chodbě ven... Nepodařilo se nám vyjasnit si, jak to má být dál, a nějak to

utichlo. Je to vlastně celkem škoda, už nám zase vznikla prodleva, která není zapsaná, to se pak těžko dohání.

A co pro vás je nebo bylo důležité osobně, pro vaši víru? Jsou nějaké osoby či události, které vás inspirovaly nebo inspirují?

V církvi jsem od malička, pokřtěná jsem byla, jak už jsem zmínila, jako miminko. Asi do čtrnácti let jsem žila na vesnici, v Církvici, chodila jsem tam do školy a tehdy se ještě vyučovalo náboženství, tak se nás tam pár scházelo. Jinak v kostele bývalo jen několik lidí, já jsem tam chodila s tatínkem. Jeho rodina byla z Moravy a byli to praktikující katolíci. Jeho bratr, strýc Stanislav, o kterém už jsem mluvila, byl dokonce vězněn. Někdo se ho na veřejnosti zeptal, kdy bude moci tehdy internovaný arcibiskup Beran vycházet z paláce. Strýc odpověděl, že až bude u nás náboženská svoboda, a tahle věta ho stála tři roky.

Když jsem potom byla na střední škole v Kutné Hoře, už jsem cítila ten tlak, stigma, které člověk měl, když chodil do kostela. Někteří učitelé se zaprodali komunistickému režimu.

Když jsem dospěla, byla moje víra taková nijaká. Byla jsem katolík, ale nepraktikovala jsem. Potom přišla jako totální rána mezi oči ta manželova smrt. Uvědomila jsem si, že nevím, co, jak, kdo je člověk... To mě skutečně ovlivnilo, došlo mi, že jestli se člověk může skutečně o něco opřít, je to víra. Pomohla mi najít smysl existence.

A tehdy jste se vrátila k tomu, co jste zažila v církvi jako dítě? Nebo jste začínala nanovo?

Spíš jsem si to potřebovala všechno nějak odůvodnit a začala jsem shánět literaturu. Mám v knihovně celou řadu knížek, které jsem v té době postupně nasbírala, taky toho tehdy začalo hodně vycházet (mluvíme o roce 1991). Snažila jsem se to nějak rozumově uchopit, i když víru můžete rozumem uchopit jen částečně. A taky se zintenzivnilo moje chození do kostela, dřív jsem šla jen tu a tam.

A kde vidíte svoje místo ve farnosti teď?

Ted' už ho moc nevidím. Posledních pár let cítím, že to není úplně ono, a poslední rok se mi vůbec nepovedl, hodně jsem pauzírovala, měla jsem dost zdravotních problémů. Vím ale, že do farnosti patřím, a ted' snad, jestli to nebude venku klouzat, zase zpravidelním svoje cesty do kostela.

20 Kalendář akcí

Út	06. 02.	Mše svatá pro děti, které chodí na náboženství	16:00	kostel Matky Boží
Čt	08. 02.	Biblická hodina	19:00	IC Sedlec
Pá	09. 02.	Společenství dětí s výukou náboženství	19:00	arciděkanství
Pá	09. 02.	Spolčo mládeže od 13 do 15 let	19:00	arciděkanství
So	10. 02.	Setkání slunečního kmene a družiny Concordia	9:00	fara Sedlec
Ne	11. 02.	Mezinárodní den nemocných		
Út	13. 02.	Beseda o předškolní zralosti	17:00	CMŠ
St	14. 02.	Popeleční středa: studentská mše svatá s udílením popelce	10:00	klášterní kostel
St	14. 02.	Příležitost ke svátosti smíření (P. František Slavíček)	17:00	kostel sv. Jakuba
St	14. 02.	Popeleční středa: mše svatá s udílením popelce	18:00	kostel sv. Jakuba
Čt	15. 02.	Náboženství pro dospělé	19:00	IC Sedlec
Pá	16. 02.	Křížová cesta	17:20	kostel sv. Jakuba
St	21. 02.	Kavárna s překvapením: Saudská Arábie (Martin Siegel)	19:00	arciděkanství
St	21. 02.	Modlitba za Církevní mateřskou školu sv. Jakuba	20:00	CMŠ
Čt	22. 02.	Biblická hodina	19:00	IC Sedlec
Pá	23. 02.	Křížová cesta	17:20	kostel sv. Jakuba
Pá	23. 02.	Společenství dětí s výukou náboženství	19:00	arciděkanství
Pá	23. 02.	Spolčo mládeže od 13 do 15 let	19:00	arciděkanství
So	24. 02.	Setkání slunečního kmene a družiny Concordia	9:00	fara Sedlec
Ne	25. 02.	Sbírka na Svatopetrský haléř		
	26. 02. – 03. 03.	Jarní prázdniny		
St	28. 02.	Setkání seniorů	16:00	arciděkanství
Pá	01. 03.	Příležitost ke svátosti smíření a eucharistická adorace	17:00	kostel sv. Jakuba
Pá	01. 03.	Křížová cesta	17:20	kostel sv. Jakuba
So	02. 03.	Fatimská pobožnost a mše svatá	8:00	kostel Matky Boží
Út	05. 03.	Mše sv. pro děti	16:00	kostel Matky Boží
Čt	07. 03.	Biblická hodina	19:00	IC Sedlec
Pá	08. 03.	Křížová cesta	17:20	kostel sv. Jakuba
Pá	08. 03.	Společenství dětí s výukou náboženství	19:00	arciděkanství
Pá	08. 03.	Spolčo mládeže od 13 do 15 let	19:00	arciděkanství
Pá	08. 03.	Koncert Pěveckého sboru Vassar College choir (NY, USA)	19:00	chrám sv. Barbory
	08. – 10. 03.	Duchovní obnova pro ženy		Slavoňov
So	09. 03.	Setkání slunečního kmene a družiny Concordia	9:00	fara Sedlec

